

като видѣхъ че приливътъ сж поднови и дрехытъ ми, като бѣхъ оставилъ на брѣгътъ край морето, плувнали надъ воджтж, тъй щото за злж честь азъ останхъ по гащи и само съ калцытъ си. Но отъ другж странж проработи ми честь-та да си натъкнж тѣзи си загубж прѣизлишно ; тозъ пѣтъ обаче не зехъ освѣнъ онова което ми бѣше безусловно нужно, защото желаяхъ да имамъ много още други работы твърдѣ нужды за мене, между които имаше и нѣкои сѣчыва, които щѣхъ безъ друго да ми потрѣбать щомъ ся върнахъ на сухо. И тъй като търсихъ много врѣме нѣмѣрихъ ковчегътъ на дръводѣлеца, който бѣше за мене наистинж едно неоцѣнимо съкровище ; защото всичкото злато на свѣтътъ не бы ми хванжло колкото тѣзи за работяніе сѣчыва. Слѣдъ това по-важно нѣщо за мене бѣхж оржжіята които нѣмѣрихъ и военнытъ такжмы : зехъ прочее двѣ хубавы пушки които бѣхж въ спалнжтж на корабоначалника съ нѣколко пукалници, едно малко платниче съ ядравкы, и двѣ веты сабли, ако и пораждивѣлы. Като испрѣтърсихъ всичѣ ягжлы на кораба, намѣрихъ още двѣ бѣчовчета съ пукаль, които на едно съ оржжіята турихъ на лѣсжтж си.

Мичв. № 114/89